

Sygn. akt IX W 1205/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. R. B.

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 r. sprawy

J. Z. s. K. i P. z domu P.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w dniu 29 stycznia 2017 r. o godz. 9:40 przy ul. (...) w O. zaparkował pojazdem marki M. o nr rej. (...) w strefie obowiązywania znaku zakaz zatrzymywania się (B-36) czym wykroczył przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji

- tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego J. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **92 § 1 kw** skazuje go na **karę 300 (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt. IX W 1205/17

UZASADNIENIE

W niedzielę 29 stycznia 2017r. około godz. 9.40 patrol Straży Miejskiej w składzie (...) patrolując ul. (...) zauważyli pojazdy zaparkowane po lewej stronie ulicy osiedlowej w strefie obowiązywania znaku B – 36 „zakaz zatrzymywania się” z tabliczką „obowiązuje w soboty i niedziele”. Jednym z nich był pojazd m – ki M. o nr rej. (...). Kierującego pojazdem nie było w pobliżu., wobec czego strażnicy pozostawili zawiadomienie oraz sporządzili dokumentację fotograficzną.

W trakcie postępowania wyjaśniającego, ustalono, iż kierującym wyżej opisanym pojazdem w tym dniu był J. Z...

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 23, zeznania świadków M. B. k. 23-24v, P. P. k. 23v, notatka urzędowa k. 1, zawiadomienie k. 2, karta zdarzenia k. 4,5, raport własności k. 6, , zdjęcia k. 3)

Obwiniony J. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Potwierdził, iż to on kierował pojazdem w dniu zdarzenia i zaparkował go w miejscu wskazanym na zdjęciu. Jednocześnie stwierdził, iż nie ma podstaw do przypisania mu winy, bowiem przy wjeździe od ul. (...) nie ma znaku zakazującego zatrzymywania się bądź postoju, a kierujący nie ma obowiązku zapoznawania się z organizacją ruchu. W jego ocenie znaki powinny znajdować się po obu stronach jezdni.

Sąd podzielił wyjaśnienia obwinionego, co do miejsca zaparkowania jego pojazdu. W ocenie Sądu na podzielenie nie zasługują jego wyjaśnienia w zakresie przyjętej interpretacji obowiązujących przepisów i zasad ruchu drogowego.

Przesłuchani w sprawie świadkowie M. B. i P. P. opisali miejsce zaparkowania pojazdu przez obwinionego, obowiązujące tam oznakowanie oraz podjęte czynności.

W ocenie Sądu powyższe zeznania zasługują na podzielenie, ponieważ są spójne i logiczne oraz korespondują w wyjaśnieniach obwinionego oraz innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Należy przy tym podkreślić, że świadkowie zeznawali jedynie na okoliczności związane z wykonywaną przez niego pracą zawodową, są osobami obcymi dla obwinionego i nie mają powodów, aby bezpodstawnie go obciążać, co dodatkowo świadczy o ich wiarygodności.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że obwiniony J. Z. w dniu 29 stycznia 2017 r. o godz. 09:40 w O. przy ul. (...) jako kierujący samochodem m-ki M. nr rej. (...) nie zastosował się do znaku drogowego B-36 „zakaz zatrzymywania się”. Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 kw.

Znak B-36 „zakaz zatrzymywania” stosuje się w celu wyeliminowania zatrzymywania się na tych odcinkach drogi, na których nawet chwilowe unieruchomienie pojazdu może powodować pogorszenie płynności ruchu, zmniejszenie przepustowości i wzrost zagrożenia bezpieczeństwa ruchu. Znak ten stosowany jest m. in. na wąskich ulicach dwukierunkowych o dużym natężeniu ruchu nie tylko pojazdów ale i pieszych. Podkreślić należy, że znaki drogowe nie są stawiane przypadkowo, sytuowane są w miejscach koniecznych, po przeprowadzeniu przewidzianej prawem procedury. Znak B – 36 umieszczony w miejscu zdarzenia obowiązuje w soboty i niedziele, a związane jest to z nagminnym pozostawianiem tam samochodów przez studentów pobliskiej szkoły, co skutkuje blokowaniem przejazdu i utrudnieniami w ruchu pojazdów i pieszych.

Nie sposób także podzielić wyjaśnień obwinionego, iż nie ma on obowiązku zapoznawania się z oznakowaniem po lewej stronie jezdni. W Polsce obowiązuje zasada ruchu prawostronnego uregulowana w art. 16 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Zaś zgodnie z przepisem § 2 ust 1 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych znak drogowy pionowy umieszczony jest po prawej stronie jezdni lub nad jezdnią dotyczy kierujących znajdujących się na wszystkich pasach ruchu. Poruszając się zgodnie z przepisami prawą stroną jezdni znaki drogowe ustawione po tej stronie jezdni są dla kierującego widoczne. Jeśli jednak kierujący decyduje się na zmianę jezdni na lewą nie zwalnia go to z obowiązku przestrzegania znaków obowiązujących po tej stronie jezdni. Powtarzanie znaków zakazu po lewej stronie drogi jest możliwe, ale nie obligatoryjne, stosowane w miejscach o dużym natężeniu ruchu, w szczególności niebezpiecznych. Zatem obwiniony parkując przy lewej krawędzi jezdni, winien upewnić się, czy w miejscu gdzie pozostawił swój pojazd nie obowiązuje znak B-36 „zakaz zatrzymywania się”. W tej konkretnej sytuacji nie było to nadmiernie utrudnione, bowiem obwiniony zaparkował kilkanaście metrów za znakiem i doskonale widział jego tarczę.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze okoliczność, że obwiniony uprzednio był karany za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 14) oraz karnie (k. 15 – 16). Swoją postawą i głoszonymi poglądami na temat zasad ruchu drogowego wykazał się głęboka niezajomością zasad i brakiem poszanowania przepisów, których przestrzeganie decyduje o bezpieczeństwie wszystkich uczestników ruchu. Ponadto popełniony przez obwinionego czyn charakteryzuje znaczna szkodliwość społeczna, gdyż nagminnie w ostatnim czasie kierujący parkują swoje pojazdy nie zwracając uwagi na obowiązujące znaki drogowe ani na innych uczestników ruchu.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i w świetle wskazanych powyżej okoliczności nie może być postrzegana jako rażąco surowa. w ocenie Sądu skłoni go do przestrzegania porządku prawnego i uważniejszego obserwowania obowiązującego oznakowania jezdni.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych.